

Syksy 2011

VIVA MÄDN VÄSTRI

Vivamon kannatusyhdistys ry

os. Vivamontie 2, 08200 LOHJA
puh. 0207 681 760

Puheenjohtaja: Paula Etelävirta
paula.etelavirta@dnainternet.net
tai puh. 0440 453 888.

Sihteeri: Heikki Konttinen

Rahastonhoitaja: Sirkku Vepsäläinen

Ulkoasu: Pauliina Sjöholm

Kannen kuva: Seppo Paldanius

JOHTOKUNTA 2011

Varsinaiset jäsenet:

Paula Etelävirta, pj.

Heikki Konttinen

Sirkku Vepsäläinen

Rauni Järvinen

Kaija Salmi

Matti Kokkonen

Varajäsenet:

Aila Mehtonen

Seija Niemelä

Outi Nikkilä

Ritva Vestenius-Konttinen

Markku Nikkilä

Maija Kokkonen

Pankkitili: LUSP 400610-244164

Jäsenmaksu 2011: 25 €.

Rakkaat Vivamon ystävät

Viime lehteä kirjoittaessani elimme huhtikuun alkua ja kesän odotusta. Kesä oli ihana monella eri tavoin. Kesän kynnyksellä, Vapun aattona, pidimme kevätmyyjäiset, jotka onnistuivat lähes odotusten mukaisesti. Väkeä ei tosin käynyt niinkuin odotimme, mutta kuitenkin ostoja tehtiin hyvin. (Tarkemmat rahasummat saatte lukea rahastonhoitajan palstalta.)

Kesän alussa kunnostimme Betanian edustan kukkapenkin pienellä talkooväellä.

Vivamoon perustettiin noin kaksi vuotta sitten Pro Vivamo-ryhmä, joka antaa oman panoksensa Vivamon hy-

KUVA: HARRY ETELÄVIRTA

Puheenjohtajan pöydältä

väksi. Maija ja Hannu Nyman kutsuivat meidät ensin kotiinsa ja sen jälkeen kokoonnuimme eri kodeissa täällä Lohjalla muutaman kerran. Nyt viimeiset puolitoista vuotta olemme olleet Vivamossa. Tämän syksyn tapaaminen oli syyskuun alussa, jossa saimme kiittää Vivamosta eläkkeelle jäävää Kalevi Rautjokea ja toivottaa Anna-Mari Kaskisen tervetulleeksi uudeksi Vivamon johtajaksi.

Teemme talkootyötä suntioina, ruokospalvelijoina, eri tehtävissä messuissa, kirpputorin myyjinä, myyjäisten järjestelijöinä jne. Tapaamme toisemme noin kuuden viikon välein. Maija Nyman on kokoonkutsujana. Mikäli sinua kiinnostaa liittyä joukkoomme ystävänä ja talkoolaisena, liity joukkoomme. Voit ottaa yhteyttä Anna-Mari Kaskiseen tai Vivamoon.

Voit tuoda myös oman työpanoksesi osallistumalla syysmyyjäisiin 29.10. Mikäli Sinulla on jotain tavaraa tai huonekalua tai leivonnaisia, soita Vivamoon puh. 0207 681 760.

Sinua siunaten

Paula Etelävirta

KUVAT: SEPPÖ PALDANIUS

Haastatteluvuorossa Vivamon ”sydän” Sirpa Snellman

Jouduin mairittelemaan Sirpaa lähes vuoden, jotta hän suostuisi haastatteluun. Sirpa väittää olevansa pohjimmaltaan ujo ja ei pidä itseään mielenkiintoisena henkilönä. No, asiasta me muut voimme olla todella eri mieltä. Toukokuussa ilmoitin Sirpalle, että syksyn ensimmäiseen numeroon tulen haastattelemaan häntä ja en kuuntele enää mitään vastaansanomisia.

No niin Sirpa, tässä nyt sitten ollaan kauniina syyskuun 5. päivänä.

Aloitetaan lapsuusvaiheistasi.

Olen syntynyt Kuhmoisissa, ennen se kuului Hämeeseen, nykyisin Keski-Suomeen. Synnyin vuonna 1950. Ehdin siis jo täyttää 60 vuotta viime joulukuussa. Äiti oli Ruovedeltä ja isä Padasjoelta. Olin esikoinen ja minun jälkeeni syntyi neljä poikaa. Isällä oli tapana sanoa, että ”neljä poikaa ja sisko jokaisella”. Ehdin käydä kaksi luokkaa kansakoulua Kuhmoisissa ennenkuin muutimme oikeasti Keski-Suomeen eli Säynätsaloon, lähelle Jyväskylää. Nykyisin se kuuluu-kin Jyväskylään.

Oliko isäsi maanviljelijä vai mitä hän teki työkseen?

Ei isä ollut maanviljelijä. Isä oli sellainen sekatyömies, teki metsätöitä ja kävi joissa-

kin taloissa tekemässä mitä tarvittiin. Mutta Säynätsalossa hän ryhtyi vakuutusasiamieheksi ja kulki talosta taloon tekemässä vakuutus sopimuksia. Siinä hän yleni aluetarkastajaksi. Kotonakin oli kyltti ikkunassa, missä luki Henkivakuutusyhtiö Suomi. Jossakin vaiheessa se työ loppui, kun vakuutuksia ei enää tehty kotona, ja isä meni huoltoasemalle töihin.

Äiti oli kotona hoitamassa perhettä. Lisäansioksi hän alkoi jakaa aamuisin sanomalehtiä. Siinä koko perhe auttoi mahdollisuuksien mukaan.

Elämä oli hyvin vaatimatonta siihen aikaan. Isä kulki ensin polkupyörällä, sitten mopolla. Mutta sitten isä meni autokouluun ja osti Trabantin. Se oli suuri asia meille. Isä tarvitsi autoa, koska aluetarkastajan työssä hän joutui liikkumaan laajalla alueella. Kerran kesässä ahtauduimme koko perhe autoon ja menimme mummolaan Ruovedelle.

Millaiset suhteet sinulla oli veljiesi kanssa? Riitelittekö paljon?

Ei riideltä, ihan sopuisia oltiin, vaikka kotimme oli pieni ja oleskelutilaa vähän. Ainoastaan kun lukioaikana halusin lukurauhan, kielsin veljiäni tulemasta samaan huoneeseen missä luin, ja komen sin heitä panemaan oven kiinni. Kun kotiväki sitten oli saattamassa minua maailmalle, sanoi nuorin veljeni: "On se hyvä, että tuo likka lähtee täältä määräilemästä." Olin menossa ylioppilaaksi päästyäni au pairiksi Lontooseen.

Vielä kerron jotain kouluajasta.

Säynätsalossa kävin kansakoulun loppuun ja sen jälkeen kunnallisen kokeilukeskikoulun, joka vastaisi nykyistä peruskoulun yläastetta. Sieltä pyrin Jyväskylän Normaalityttöseuran, jossa kävin lukion.

Seuraavan talven olin Englannissa "piikomassa". Se oli mukavaa aikaa. Sieltä palasin Jyväskylään kauppaopistoon ja valmistuin vuoden kuluttua ylioppilasmerkonomiksi. Pääsin töihin Karjakunnan konttoriin. Opettaja oli suositellut minua sinne, kun etsivät koulun kautta työntekijää. Muistan, että olin kovin arka. Työhaastattelussa en osannut edes puhelinta käyttää, kun ei sellaista ollut kotona. Minun olisi pitänyt varata hotellihuone jollekin korkea-arvoiselle vieraalle. En tiennyt, mikä on hotelli enkä tiennyt, miten huonetta varataan. Nyt joudun tekemään juuri sitä, mikä oli kaikkein pelottavinta silloin alkuvaiheessa.

Karjakunnassa en ollut kuin vuoden, koska halusin opiskella lisää. Pyrin Kauppakorkeakouluun Vaasaan ja valmistuin ekonomiksi. Siihen aikaan valmistuttiin kolmessa vuodessa vanhan tutkinnon mukaan. Sieltä minä tulinkin Vivamoon.

Kerropa, oliko sinulle selvä silloin kouluajana, että haluat kaupalliselle alalle?

Koulussa pidin numeroista paljon enemmän kuin kirjaimista. Minusta kauhistuttavia aineita olivat ainekir-

▶ joitus ja kaikki reaaliaineet, erityisesti historia. Pidin myöskin kielistä paljon. Niissä aineissa ei tarvinnut hallita suuria kokonaisuuksia. Minä olen enemmän pienien asioiden ihminen, sellainen pikkutarkka nyhääjä.

Mennään sitten tähän hengelliseen puoleen. Oliko teillä uskovainen koti?

Ei mitenkään uskovainen, mutta ei vastainenkaan. Tavallinen suomalainen kirkkoon kuuluva perhe. Äiti kyllä kävi lähetysompeluseurassa ja minä olin usein mukana. Vanhemmat olivat ohjanneet meidät lapset pyhäkouluun ja minä kävin tyttökerhossa. Vähän vanhempana pidin itsekin tyttökerhoa ja olin mukana kaikissa seurakunnan nuorten jutuissa, mitä järjestettiin. Toiminta ei siihen aikaan ollut kovin monipuolista eikä mitenkään herätyskristillistä.

Kun menin Vaasaan opiskelemaan, tutustuin muihin opiskelijoihin, joiden kanssa aloimme pitää raamattupiiriä. Vaasan seurakunnasta saimme papin, joka ohjasi meitä. Se oli jonkinlainen kasvun paikka ja vasta siellä tutustuin herätyskristillisyyteen. Aloin enemmän tietoisesti ajatella, pitäisikö jokin oma ratkaisu tehdä. Mitään selkeää hetkeä en osaa sanoa, milloin sanoin ”kyllä” Jeesukselle. Minusta ei ole eikä tule sellaista julistajaa kuin täällä monella on kutsumuksena. Minun tapani on elää uskoani todeksi tavallisen arjen keskellä ja olen kokenut, että Vivamosa on tilaa ”kaikenlaisille kukille”.

Miten tulit tänne Vivamoon?

Opiskeluaikana raamattupiirissämme oli poika, joka oli SANAn asiamies. Hänetä tilasin lehden ja löysin työpaikkailmoituksen, jossa haettiin Helsinkiin Kansan Raamattuseuraan kirjanpito-pääällikköä. Vuosi oli 1975.

Valmistuvana ekonomina hain paikkaa ja sain kutsun haastatteluun. Haastatteluun tullessani sanottiin heti, että paikka oli jo täytetty, mutta he halusivat nähdä minut, koska Lohjan Vivamoon tarvittiin toimistoihmistä. Samalla matkalla tulin sitten käymään täällä. Oli toukokuu ja Vivamoon laskeutuessani metsä oli täynnä sinivuokkoja. Silloin ajattelin, että olkoon työ millaista tahansa, tänne haluan, jos minut vain otetaan. Sinivuokot olivat kuuluneet Kuhmoisten lapsuuteen ja Säynätsalossa niitä ei ollut. Voin sanoa, että sinivuokkojen ansiosta olen täällä.

Missä oli sinun ensimmäinen fyysinen työhuoneesi?

Se oli Siiloassa, missä nyt on Päivänpaiste-niminen huone ja asunto oli Betania-rakennuksen kolmannessa kerroksessa.

Puhutaan nyt yhteisöllisyydestä ja siitä Vivamon hengestä? Onko se jotenkin muuttunut vuosikymmenien kuluessa?

Vivamo on muuttunut siinä suhteessa, että tämä oli aiemmin monen ihmisen koti. Nykyisin täällä ei asu monikaan. Kaikki oli pienemmässä mittakaavassa

KUVA: HARRY ETELÄVIRTÄ

ja tämä oli omalla tavallaan vähän suljetumpi alue. Henkilökunta teki paljon sellaista, mitä nykyään vapaaehtoiset tekevät.

Ennen osallistuin moniin käytännön töihin, kuten myyjäisten valmisteluihin, tilojen järjestelyyn ja koristeluun, pihatöihin, sadonkorjuuseen ym., mihin nykyään ei ole aikaa. Oli mukavia ne vuodet, kun Terttu Ventelä oli Vivamopiston rehtorina ja asuimme yhdessä. Hän tuli tänne samana vuonna kun minäkin ja meistä tuli hyvät ystävät.

Kuluneiden 36 vuoden aikana Vivamon johtajakin on vaihtunut monta kertaa ja Vivamon elämää on muuttanut keskustuomiston siirtyminen tänne Helsingistä.

Miten työsi on muuttunut 70-luvulta tähän päivään? Oletko kokenut nämä suuret muutokset työssäsi hankaliksi?

Ennen lähes kaikki tehtiin käsin, myös kirjanpito. Kirjoituskone ja laskukone oli sekä veivattava kopiokone. Oli suuri askel, kun suostuin ottamaan kassakoneen. Se oli Antti Karhun aikana 80-luvulla, kun vastaanotto siirtyi tähän nykyiseen ruokalarakennukseen. Olin aluksi kovasti sitä vastaan.

Seuraavaksi vastustin tietokonetta, mutta kun täytin 50, minulle tapahtui joku niksahdus päässä ja menin salaa ATK-kurssille. Pekka Kaskinen oli silloin Vivamon johtajana, ja jatkokurssilta laitoin Pekalle sähköpostia, että

työtovereiden ja vapaaehtoisten kanssa. Koen, että vastaanoton toimivuuden ja palvelun perusteella luodaan mielikuva koko talosta.

Minkä koet hankalimmaksi tässä työssä?

► ”nyt voisit hankkia vastaanottoon tietokoneen”. Kalevi Rautjoen tultua johtajaksi sain vastaanottoon työparin, ensin Hannan, sitten Päivin ja nyt Sonjan. Kaikki aivan ihania työtovereita. Kyllähän minä olen hyvin muutosvastainen ihminen, mutta jos havaitsen, että muutos on hyvä, en enää millään palaisi vanhaan.

Kerrohan ihan luettelomaisesti, mitä kaikkea teet nykyisin työssäsi?

Varausten vastaanottaminen ja osallistujalistojen kirjoittaminen, asiakaspalvelu, rahastaminen ja laskutus, kaikki kirjanpitoon ja tilityksiin liittyvät asiat, tilastojen teko, myymälän tavaroiden hankinta ja hinnoittelu. Kaikkea on ihan mahdoton luetella.

Tämä on sellaista palapelin pelaamista, kun on monenlaista toimintaa eri puolilla aluetta. Kaiken sujuminen edellyttää kiinteää yhteistoimintaa keittiön, siivouksen, kiinteistöhuollon,

Työrauhan puute, kun työ jatkuvasti keskeytyy, mutta sehän kuuluu työhöni, että ihmiset asioivat. Pystyn kyllä keskittymään aika hyvin ainakin numeroihin hälinässäkin.

Mikä on parasta työssäsi?

Tässä saan olla näköalapaikalla koko kirkon kannalta. Saan tavata ihmisiä vauvasta vaariin, laitapuolen kulkijoista piispoihin, myös ihmisiä eri kirkkokunnista jopa ulkomaita myöten. Tykkään myös myymälän pidosta.

Mitä sinä harrastat?

Muistelua ja haaveilua. Haaveilen matkoista. Olen ihastunut Skotlantiin ja sinne tekee aina mieli. Sitten haaveilen eläkkeelle pääsystä reilun kahden vuoden päästä. Minulla on jo asunto odottamassa Säynätsalossa.

Kiitos Sirpa haastattelusta.

Paula Etelävirta

Kesäretki

Vanhana kaatuu kuin halko.
Kuule, siitä se alko.
Kun kompastuin pieneen risuun,
ja sormeni osui korissa nisuun.
Kätteni heilui ja hyöri
ei tullut avuksi nyöri.
Siinä makasin mahallain
ja joki siinsi allain.
Yritin jarrua painaa,
ettei olisi joessa vainaa,
vaan jalkakin lipesi heti,
alamäki nopeasti veti.
Housut ja helmat vettyi
hiukset hieman peittyi
ne kun jäi veden päälle
pipo hyppäsi oksaan ylhäälle.
Joesta rämmin märkänä
sielu kiukkuisena härkänä.
Rannalla odotti se nisu
syödessä suli äkeä sisu.
Retki tää oli uudenlainen,
onneksi ei aina samanlainen.

Kaija Salmi

Rahastonhoitajan "tilitys"

Edellisen Vivamon Viestin ilmestyessä valmistauduimme Kevätmyyjäisiin. Myyjäiset toivat mukavasti väkeä Vivamoon ja kannatusyhdistyksen kassaan karttui € 3.089,50. Lisäksi Kirpun ja Kirjan myynti myyjäispäivänä oli € 704,20. Nyt valmistautuessamme syysmyyjäisiin toivomme erityisesti kaikkien kotileipureiden aktiivista panosta. Leivonnaisilla, niin suolaisilla kuin makeilla on aina ollut hyvä menekki ja asiakkaat oikein odottavat, mitä hyvää tiskiltä löytyy.

Olen kirjannut yhdistyksen kassakirjan ajantasalle tämän vuoden tapahtumien osalta ja samalla havaitsin vielä melkoisesti jäsenmaksusuorituksia puuttuvan. Toisaalta ilahduttavan paljon on uusia jäseniä tullut mukaan. Jos haluat säilyttää kannatusyhdistyksen jäsenyyden jatkossakin, kannattaa tarkistaa onko jäsenmaksu maksettu kuluvan vuoden aikana. Vivamon nykyiset tädit Sinikka ja Anita kirjoittivat edellisessä Vivamon Viestissä ”anna itsestäsi elonmerkki”. Juuri tätä elonmerkkiä toivomme niiltä, jotka haluavat pitää jäsenyytensä voimassa. Tulkitsemme eroilmoitukseksi sen, jos kahtena peräkkäisenä vuonna ei ole jäsenmaksua maksettu, ja poistamme silloin jäsenyyden rekisteristä. Luonnollisesti ainaisjäsenet pysyvät jäseninä, ilman vuosittaista suoritusta. Tässä vielä yhdistyksen pankkitilin numero IBAN-muotoisena

FI66 4006 1020 0441 64

Sirkku Vepsäläinen
rahastonhoitaja

Vivamon syysmyyjäiset

lauantaina 29.10. 2011 klo 10-15

Myytävänä

astioita, koriste-esineitä, käsitöitä, tauluja, huonekaluja, joulutavaraa, koruja ja leivonnaisia.

Tule tekemään löytöjä antikvaariseen kirjakauppaan, **Vivamon Kirppu ja Kirjaan.**

Voit myös ruokailla **Vivamon ravintolassa** lounasaikaan klo 11-13.

Tervetuloa!

Järj. Vivamon Kannatusyhdistys

Vivamo

Vivamontie 2, 08200 Lohja, puh. 0207 681 760, vivamo@sana.fi

KUVA: SEPPÖ PALDANIUS

Vivamon kannatusyhdistyksen jäsenhakemus

Haluan liittyä yhdistyksen jäseneksi ja olla tukemassa Vivamossa tehtävää työtä.

Jäsenmaksu on 25 €/vuosi.

Nimi: _____

Postiosoite: _____

Puhelinnumero: _____

Sähköpostiosoite:

Jäsenhakemuksen palautus myös sähköpostitse:
vivamo@sana.fi – PS. Lähetämme tilisiirtolomakkeen,
jolla jäsenmaksu maksetaan.

Paikka
postimerkille

Vivamon vastaanotto
Vivamontie 2

08200 LOHJA